

HØJESTERETS KENDELSE

afsagt fredag den 26. juni 2026

Sag 11/2026

Anklagemyndigheden

mod

T

(advokat Anders Schønnemann Olesen, beskikket)

I tidligere instans er truffet beslutning af Østre Landsrets 21. afdeling den 7. oktober 2025 og afsagt kendelse af Østre Landsrets 21. afdeling den 20. oktober 2025 (S-1834-25).

I påkendelsen har deltaget tre dommere: Oliver Talevski, Jørgen Steen Sørensen og Ole Hasselgaard.

Påstande

T har nedlagt påstand om, at det fastslås, at Østre Landsrets berømmelse indebar en krænkelse af hans menneskerettigheder.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Sagsfremstilling

Ved Københavns Byrets dom af 23. juni 2025 blev T straffet med fængsel på livstid for bl.a. medvirken til flere drabsforsøg og ulovlig våbenbesiddelse. Forholdene blev begået på baggrund af en bandekonflikt, hvor der som led i konflikten blev anvendt skydevåden, og i for-
ening med flere medtiltalte.

Det fremgår af byrettens dom, at anklageskriftet er modtaget den 19. juni 2024. T har været frihedsberøvet fra den 19. marts 2023. Bl.a. følgende fremgår af byrettens dom vedrørende strafudmålingen:

”Straffastsættelse mv.

...

Tiltalte T

Udmåling af straffen

Et enigt nævningeting fastsætter straffen til fængsel på livstid, jf. straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 a, stk. 2, jf. stk. 1, § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovens § 10, stk. 1, jf. § 2, stk. 1, jf. § 1, stk. 1, nr. 1, 3 og 10, jf. til dels straffelovens § 81 a, stk. 1, jf. i det hele § 89.

Der er ved strafudmålingen lagt vægt på kriminalitetens karakter og grovhed, herunder at tiltalte er fundet skyldig i 2 drabsforsøg, som er henført under straffelovens § 81 a, stk. 2, samt besiddelse af flere skydevåben, hvilken besiddelse er henført under straffelovens § 81 a, stk. 1. Der er endvidere lagt vægt på tiltaltes personlige forhold, herunder at han tidligere er straffet for personfarlig kriminalitet, og at han har haft en styrende rolle ved drabsforsøgene.”

T og flere medtiltalte ankede straks dommen med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. De øvrige medtiltalte har siden anket. Anklagemyndigheden ankede ligeledes og påstod i relation til T domfældelse og stadfæstelse.

Ved retsbog af 7. oktober 2025 besluttede Østre Landsret, at sagen skulle berammes til hovedforhandling i perioden september-december 2027 med forventet domsafsigelse den 7. december 2027. Følgende fremgår af retsbogen:

”Den af anklagemyndigheden fremsendte tidsplan blev drøftet. Landsretten bemærkede, at antallet af dage til hovedforhandling i sagen bør være færre end for byretten, herunder idet det grundigt bør overvejes, i hvilket omfang det er nødvendigt at genafhøre vidner. Henset til navnlig dommens omfang findes det derudover hensigtsmæssigt, at dommen ikke oplæses i retsmødet, men at nævningerne i stedet forinden får lejlighed til at læse tiltalen og dommens præmisser igennem.

...

Berammelse af sagen drøftedes.

Sagen blev herefter berammet til følgende dage i 2027:

Uge 35: 1. september kl. 9-15 og 3. september kl. 9-12

Uge 36: 6., 7. og 9. september kl. 9-15

Uge 37: 14. og 15. september kl. 9-15

Uge 39: 27. og 29. september kl. 9-15

Uge 40: 4., 5., og 7. oktober kl. 9-15

Uge 41: 11. og 13. oktober kl. 9-15

Uge 43: 26. oktober kl. 9-15, 27. og 28. oktober (reservedage)

Uge 45: 10. og 12. november kl. 9-15 (anklagemyndighedens procedure)

Uge 46: 16., 17., 18. og 19. november kl. 9-15 (forsvarernes procedure, replik og duplik)

Uge 48: 29. november kl. 9-15 (skyldkendelse og evt. gennemgang af personlige forhold), 30. og 1. december kl. 9-15 (evt. procedure om strafudmålingen)

Uge 49: 7. december kl. 10.00 (domsafsigelse)

...

Angående berømmelsen den 11. oktober 2027 kan advokat Anders Schønnemann Olesen ikke give møde, og bevisførelsen skal tilpasses, således at advokat Anders Schønnemann Olesen denne dag kan give møde ved en af de øvrige forsvarere.”

Ved kendelse af 20. oktober 2025 bestemte landsretten, at T og de øvrige medtiltalte skal forblive varetægtsfængslet, indtil der er afsagt dom i sagen. Det fremgår af retsbogen bl.a., at T protesterede mod varetægtsfængsling indtil dom. Landsrettens kendelse lød:

”Da tiltalte T ved byrettens dom er fundet skyldig i overtrædelse af straffelovens § 237, jf. § 21, jf. § 81 a, stk. 2, jf. stk. 1, og § 192 a, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 3, jf. våbenlovgivningen, jf. til dels straffelovens § 81 a, stk. 1, jf. i det hele § 89, er kravet om særligt bestrykt mistanke opfyldt. Tiltalte er ved dommen idømt en tillægsstraf af fængsel på livstid samt udvist af Danmark, og efter oplysningerne om forholdenes grovhed finder landsretten, at hensynet til retshåndhævelsen kræver, at tiltalte ikke er på fri fod. Betingelserne for varetægtsfængsling i medfør af retsplejelovens § 769, stk. 4, jf. § 762, stk. 2, nr. 1, er derfor opfyldt.

...

Herefter, og da fortsat varetægtsfængsling indtil der er afsagt dom i sagen, jf. retsplejelovens § 767, stk. 2, uanset at ankesagen først er berammet i efteråret 2027, ikke er i strid med de proportionalitetshensyn, som er nævnt i lovens § 762, stk. 3, og Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, herunder artikel 6,

bestemmes:

... T ... skal være varetægtsfængslet under anken, indtil der er afsagt dom i sagen.”

Anbringender

T har anført navnlig, at berømmelsen af ankesagen vil medføre, at han vil have siddet varetægtsfængslet i mere end 4 år og 8 måneder ved ankesagens afslutning, heraf er 2 år og 6 måneder alene på grund af landsrettens sagsbehandlingstid. Dette er i strid med retsplejelovens § 843 a, ligesom det udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6.

Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har i Hutchinson Reid mod Storbritannien og Khudoyorov mod Rusland udtalt, at en grov tommelfingerregel bør tilsige, at sagsbehandlingen i al almindelighed ikke udstrækker sig over mere end et år ved hver instans. Menneskerettighedsdomstolen har i Q og R mod Slovenien udtalt, at desto mere indgribende karakter en sag har, desto hurtigere bør sagen behandles i lyset af de konsekvenser, sagen har for de berørte personer.

Han er idømt livstid og udvisning med indrejseforbud for bestandig, hvorfor der bør udvises ”*exceptional dilligence*” i fremme af hans ankesag.

Anklagemyndigheden har anført navnlig, at Østre Landsrets beslutning af 7. oktober 2025 om berømmelse udgør en procesledende beslutning, der på ethvert tidspunkt indtil hovedforhandlingens afslutning kan omgøres i overensstemmelse med Højesterets kendelser af 12. februar 2026. Som forudsat af Højesteret bør landsretten således – uanset at beslutning om sagens nuværende berømmelse stadfæstes – løbende vurdere, om det vil være muligt at fremrykke hovedforhandlingen.

På baggrund af landsrettens henstillinger om sagens tilrettelæggelse i anken må det lægges til grund, at landsretten med sin beslutning om at beramme sagen har berammet sagen på det tidligste tidspunkt, der på tidspunktet for beslutningen var praktisk muligt.

Der er ikke grundlag for allerede nu at tage stilling til, om en gennemførelse af ankesagen i henhold til berømmelsen fra september til december 2027 vil indebære en krænkelse af retten til en rettergang inden for en rimelig frist efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, og hvad konsekvenserne heraf i givet fald skal være. Spørgsmålet herom må derfor afgøres i forbindelse med hovedforhandlingen i ankesagen, hvor enhver af de ni tiltalte kan gøre spørgsmålet om betydningen af sagsbehandlingstiden gældende for landsretten.

Måtte Højesteret finde, at der skal tages stilling til, om den forventede samlede sagsbehandlingstid udgør en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, gøres det gældende, at dette ikke på det foreliggende grundlag kan fastslås. Der skal ved vurderingen af sagsbehandlingstiden foretages en helhedsvurdering, hvori bl.a. indgår sagens

kompleksitet og myndighedernes adfærd. Selv om en del af perioden fra byrettens dom den 23. juni 2025 til ankesagens påbegyndelse den 1. september 2027 måtte kunne anses som en ”død periode”, er en ikke ubetydelig del af perioden retfærdiggjort af den nødvendige forberedelse, der følger af, at der er tale om en omfattende sag om organiseret kriminalitet i bandemiljøet med ni tiltalte og 27 retsdage.

Højesterets begrundelse og resultat

Sagen angår, om landsrettens berømmelse af hovedforhandlingen i en straffesag mod bl.a. T indebærer en krænkelse af hans rettigheder efter artikel 6, stk. 1, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. I den forbindelse er også spørgsmålet om, hvorvidt T skal være varetægtsfængslet indtil dom i ankesagen, omfattet af sagens indbringelse for Højesteret.

T har været frihedsberøvet fra den 19. marts 2023. Ved Københavns Byrets dom af 23. juni 2025 blev han fundet skyldig i medvirken til flere drabsforsøg og ulovlig våbenbesiddelse, og han blev straffet med fængsel på livstid og udvist for bestandig. Han har anket denne dom med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Landsretten har ved beslutning af 7. oktober 2025 berammet ankesagen til hovedforhandling i perioden september-december 2027 med forventet domsafsigelse den 7. december 2027. Ved kendelse af 20. oktober 2025 bestemte landsretten, at T skal forblive varetægtsfængslet, indtil der er afsagt dom i ankesagen.

Som anført i Højesterets kendelser af 12. februar 2026 (UfR 2026.2053 og UfR 2026.2059) påhviler det efter retsplejelovens § 843 a retten at fremme enhver sag med den hurtighed, som dens beskaffenhed kræver og tillader, sådan at sagen kan gennemføres inden for rimelig tid. Hovedforhandlingen skal gennemføres hurtigst muligt, hvis den sigtede er varetægtsfængslet. Det følger af bestemmelsens forarbejder, at retten på grund af den belastning, som en varetægtsfængsling medfører for den tiltalte, skal være særligt opmærksom på, at disse sager fremmes mest muligt.

Højesteret lægger til grund, at landsretten med sin beslutning om at beramme sagen til hovedforhandling i perioden september-december 2027 har berammet sagen således, at den kan

hovedforhandles så hurtigt, som det efter forholdene på berammelsestidspunktet var praktisk muligt.

Retten beslutning om berømmelse er en procesledende beslutning, der kan ændres. Retten kan således beslutte at fremrykke hovedforhandlingen, hvis der opstår mulighed for det.

I den foreliggende sag, hvor den berammede hovedforhandling på berammelsestidspunktet lå langt ude i fremtiden, og hvor den tiltalte er varetægtsfængslet frem til dom i ankesagen, bør landsretten løbende vurdere, om det vil være muligt at fremrykke hovedforhandlingen.

Der er ikke grundlag for allerede nu at tage stilling til, om en gennemførelse af ankesagen i henhold til berømmelsen vil indebære en krænkelse af retten til en rettergang inden en rimelig frist efter Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, og hvad konsekvensen heraf i givet fald skal være. Dette må afgøres i forbindelse med hovedforhandlingen i ankesagen, jf. tilsvarende Højesterets ovennævnte kendelser i UfR 2026.2053 og UfR 2026.2059.

Højesteret stadfæster herefter landsrettens beslutning af 7. oktober 2025 om berømmelse af hovedforhandlingen.

Efter oplysningerne om de strafbare forholdes grovhed, herunder kriminalitetens art, tiltræder Højesteret, at hensynet til retshåndhævelsen kræver, at T ikke er på fri fod. Højesteret finder efter det anførte endvidere, at varetægtsfængsling indtil dom i ankesagen på det foreliggende grundlag ikke er i strid med de proportionalitetshensyn, som fremgår af retsplejelovens § 762, stk. 3. Højesteret stadfæster derfor landsrettens kendelse af 20. oktober 2025 om fortsat varetægtsfængsling under anken.

Thi bestemmes:

Landsrettens beslutning af 7. oktober 2025 og kendelse af 20. oktober 2025 stadfæstes.

Statskassen skal betale kæreomkostningerne for Højesteret.